

Una manifestació històrica, un punt de partida

11/07/10 02:00 -

“Escolta, Espanya”, cridava el poeta Maragall fa un segle. Però Espanya mai no va voler escoltar. Potser ara també sordejarà davant el clam d'un poble que ha sortit al carrer de manera massiva per dir alt i clar que som una nació i que nosaltres decidirem el nostre futur. Però la resposta de la ciutadania catalana a la sentència del Tribunal Constitucional que ha trepitjat l'Estatut ha estat històrica, i el clam d'aquest poble no el podran ignorar encara que ho pretenguin. La resposta de la ciutadania ha superat les més altes expectatives, incloses les dels organitzadors, i catalans de sensibilitats diferents però que se senten units per l'agressió d'un tribunal desprestigiats que no només ha passat per damunt de la voluntat d'un poble sinó que qüestiona aspectes fonamentals de l'autogovern i de la nació, han sortit al carrer per deixar clar què som i que nosaltres decidirem el camí a seguir.

Hi va ajudar el mateix tribunal fent pública la sentència el dia abans de la manifestació. Queda clar que obre portes perilloses més enllà del nostre no-reconeixement com a nació, com ara l'atac a la immersió lingüística a les escoles, creant un problema on no n'hi havia cap. L'alt tribunal espanyol ha trencat tots els ponts d'entesa i les regles del joc que el mateix Estat havia establert. Per això, a més dels independentistes, tanta gent va sortir al carrer, perquè al marge de l'espoli fiscal consolidat i del trencament de les condicions de bilateralitat que l'Estatut establia entre Espanya i Catalunya, la sentència és una falta de respecte per a tots aquells que d'una manera o altra havien treballat per l'encaix i que han rebut la sentència com una bufetada.

El poble ha parlat i ara els seus representants tenen el repte de no defraudar-lo. Les institucions catalanes i els partits que les governen han d'estar a l'altura del que els ha marcat la gent. Cadascú des de la seva sensibilitat haurà de preservar com un mínim comú denominador la unitat mostrada ahir per treballar per restablir la dignitat de Catalunya que algú ha pretès manllevar. No s'entendria que no fos així. No serà un camí fàcil ni de curta durada, però davant de l'agressió ni callem, ni acatem, sinó que defensarem els nostres drets nacionals. El proper Parlament sorgit de les urnes i el govern que se'n derivi hauran de liderar aquest procés de llarg recorregut. Amb la sentència de l'Estatut, Espanya s'ha creat un problema. Som una nació, una nació ben viva i que s'ha reafirmat davant l'agressió externa. El poble ha dit el que en pensa i la manifestació d'ahir no va ser el final de cap reivindicació per un Estatut mutilat, sinó el principi d'un nou procés.